

Верховний
Суд
Касаційний господарський суд

Окремі питання застосування положень ГПК України

Стаття 137. Заходи забезпечення позову

Чи розмежовуються поняття «майно» та «грошові кошти» для цілей вжиття заходів забезпечення позову шляхом накладення на них арешту?

- ❖ Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 137 ГПК України позов забезпечується, зокрема, накладенням арешту на майно та (або) грошові кошти, що належать або підлягають передачі або сплаті відповідачу і знаходяться у нього чи в інших осіб.
- ❖ За змістом цієї норми захід забезпечення позову шляхом накладення арешту на майно або грошові кошти обмежує право особи користуватися та розпоряджатися грошовими коштами або майном, тому може застосуватись у справі, в якій заявлено майнову вимогу, а спір вирішується про визнання права (інше речове право) на майно, витребування (передачу) майна, грошових коштів або про стягнення грошових коштів. Сума підданих арешту грошових коштів обмежується розміром позову та можливими судовими витратами, а арешт майна має стосуватися майна, належного до предмета спору.
- ❖ Отже, п. 1 ч. 1 ст. 137 ГПК України визначає два окремі засоби забезпечення позову: накладення арешту на майно та накладення арешту на грошові кошти, які за змістом цієї норми можуть застосовуватись одночасно або незалежно один від одного.

- ❖ Беручи до уваги те, що згадані положення Кодексу розмежовують поняття «майно» та «грошові кошти» для цілей вжиття заходів забезпечення позову шляхом накладення на них арешту, то арешт, накладений судом для забезпечення позову лише на майно, яке належить або підлягає передачі відповідачу і знаходиться у нього чи в інших осіб, не розповсюджує свою дію на відповідні кошти, оскільки для їх арешту суд має вжити окремий захід забезпечення позову, передбачений цією нормою.

Верховний
Суд
Касаційний господарський суд

СУДОВА ПРАКТИКА

Постанова КГС ВС від 26.11.2020 у справі № 911/949/20

